

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 20 października 2023 r.

Poz. 5344

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.222.2023 WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 20 października 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały nr XXXII/220/2023 Rady Gminy Zawady z dnia 20 września 2023 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Zawady.

UZASADNIENIE

W dniu 20 września 2023 r. Rada Gminy Zawady podjęła uchwałę nr XXXII/220/2023 w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Zawady. Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 21 września 2023 r. i z urzędu poddana została kontroli legalności.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 19 października 2023 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze celem stwierdzenia jej nieważności.

Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.), uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru.

Podstawę podjęcia przedmiotowej uchwały stanowi art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1469 z późn. zm.), zgodnie z którym rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Stosownie do treści art. 4 ust. 2 ustawy, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

- a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,
- b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych, które powstały w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon oraz odpadów tekstyliów i odzieży, a także odpadów budowlanych i rozbiórkowych z gospodarstw domowych,

- c) uprzątkania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
- d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;
- 2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:
 - a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
 - b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;
- 2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 4) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 5) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 6) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 7) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

W § 2 pkt 1 i § 11 pkt 1 Regulaminu, organ stanowiący Gminy Zawady zawarł postanowienia dotyczące określenia warunków utrzymania pojemników oraz miejsc gromadzenia odpadów w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. W ocenie organu nadzoru należy uznać je za niewystarczające. Rada wskazała jedynie, że właściciele nieruchomości mają obowiązek utrzymywać pojemniki na odpady komunalne *we właściwym stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym*. Dalej w § 12 Regulaminu przyjęto, że pojemniki do gromadzenia odpadów komunalnych i zbiorniki bezodpływowe muszą być eksploatowane *zgodnie z ich przeznaczeniem, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa*.

Delegacja wyrażona w art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy obliguje Radę do określenia szczegółowych wymagań w zakresie utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. W ocenie organu nadzoru, w przywołanych zapisach Regulaminu, nie doszło jednak do wskazania, jakie są konkretne obowiązki właściciela w tym zakresie.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż obowiązek utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym wynika z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy. Rada natomiast, na mocy art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy, powinna doprecyzować te wymagania.

Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy powinien określać szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku dotyczące uprzątkania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego (art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy). W Załączniku do uchwały, Rada Gminy Zawady zobowiązała właścicieli nieruchomości w § 4 ust. 1 do *uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia chodnika, na którym jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych*.

Powyższy zakres obowiązków został już uregulowany przez ustawodawcę w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy, natomiast ww. regulacja stanowi modyfikację tego przepisu. W Regulaminie natomiast na mocy art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c, organ stanowiący gminy winien określić szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie uprzątkania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego.

WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 18 sierpnia 2020 r., sygn. akt II SA/Ol 362/20 wskazał, że art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wprost nakłada na właścicieli obowiązek uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż ich nieruchomości, a więc z terenu, który nie stanowi części nieruchomości zobowiązanego właściciela. Natomiast przepisy prawa miejscowego wydane na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c tej ustawy mają być adresowane wyłącznie do podmiotów dysponujących nieruchomością służącą do użytku publicznego. Na mocy tego przepisu lokalny prawodawca powinien określić wymagania, szczegółowe zasady obowiązujące przy uprzątnięciu błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń.

Zwrócić należy także uwagę na wadliwość zapisów § 5 pkt 1 i 2 oraz § 6 Regulaminu, w których Rada błędnie postanowiła o myciu pojazdów samochodowych pod warunkiem dokonywania tych czynności na *wydzielonych, utwardzonych częściach nieruchomości* oraz *przy użyciu środków ulegających biodegradacji* oraz naprawie pojazdów samochodowych poza warsztatami naprawczymi *pod warunkiem, że nie spowodują zanieczyszczenia środowiska tj. emisji hałasu, spalin i wycieku oleju*.

Przepis art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy zezwala wyłącznie na ustalenie wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy w zakresie mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniemi i warsztatami naprawczymi. Nie upoważnia do wprowadzenia jakichkolwiek ograniczeń czy zakazów wykraczających poza upoważnienie ustawowe. Brak jest podstaw do przyjęcia w Regulaminie możliwości mycia pojazdów wyłącznie przy użyciu środków ulegających biodegradacji na wydzielonych i utwardzonych częściach nieruchomości.

WSA w Poznaniu wyroku z dnia 23 marca 2016 r. sygn. akt IV SA/Po 57/16 stwierdził, że norma kompetencyjna zawarta w art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminie, upoważnia Radę Miejską do określenia wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących mycie i naprawę pojazdów samochodowych poza myjniemi i warsztatami naprawczymi. Z przepisu ustawy nie wynika jednak kompetencja do określenia środków, jakimi miałyby być myte samochody poza myjniemi.

W § 6 Regulaminu organ stanowiący przyjął, że *naprawy pojazdów samochodowych poza warsztatami naprawczymi są dozwolone na terenie nieruchomości pod warunkiem, że nie spowodują zanieczyszczenia środowiska, tj. emisji, hałasu, spalin (...)*.

W ocenie organu nadzoru trudnym, wręcz niemożliwym do stwierdzenia jest kiedy przesłanka braku negatywnego oddziaływania na środowisko, w zakresie emisji, hałasu lub spalin zostanie spełniona. Podkreślić należy, że akty prawa miejscowego winny być tak konstruowane, by ich adresaci nie mieli wątpliwości co do stosowania norm z niego wynikających. Posługiwanie się w uchwale pojęciami niedookreślonymi lub nieostrymi prowadzić może do dowolnej i zarazem różnej ich interpretacji.

Analizując dalsze postanowienia Regulaminu, zauważyć należy, że w § 9 Rada Gminy Zawady zawarła postanowienia dotyczące rodzajów i pojemności worków przeznaczonych do selektywnego zbierania odpadów przez właścicieli nieruchomości. W § 9 ust. 1 Rada Gminy wprowadziła jednak zapis, iż: *Worki i pojemniki muszą spełniać wymagania Rozporządzenia w sprawie wymagań technicznych, jakie powinien spełniać podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości*.

W ocenie organu nadzoru, przyjęte w ten sposób wymagania w sposób istotny naruszają prawo. Należy bowiem zauważyć, iż aktem regulującym ww. wymagania, wskazane przez organ stanowiący, jest rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości (Dz. U. z 2013 r., poz. 122), wydane na podstawie art. 9d ust. 2 ustawy. Rozporządzenie to, jak stanowi § 1 tego aktu, w określa szczegółowe wymagania dla podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, w zakresie:

- 1) posiadania wyposażenia umożliwiającego odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz zapewnienia jego odpowiedniego stanu technicznego;
- 2) utrzymania odpowiedniego stanu sanitarnego pojazdów do odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, zwanych dalej „pojazdami”, i urządzeń do odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, zwanych dalej „urządzeniami”;
- 3) spełnienia wymagań technicznych dotyczących wyposażenia pojazdów;
- 4) zapewnienia odpowiedniego usytuowania i wyposażenia bazy magazynowo-transportowej.

Przywołane postanowienia rozporządzenia w żaden sposób nie odnoszą się do worków czy pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości. Zdaniem organu nadzoru, regulowanie kwestii w akcie prawa miejscowego w sposób jaki określiła to Rada Gminy Zawady, wprowadza niemożliwy do zrealizowania obowiązek posiadania worków i pojemników spełniających wymagania rozporządzenia regulującego zupełnie inną materię. Wobec powyższego przyjęte w ten sposób wymagania, uznać należy za naruszające obowiązujący porządek prawny.

W § 10 pkt 1 Regulaminu Rada przyjęła, że ustalając zasady rozmieszczania urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów i gromadzenia nieczystości płynnych uwzględnić należy *przepisy rozdziału 4 miejsca gromadzenia odpadów stałych Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*.

Nadmienić należy, że na mocy art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy, organ stanowiący gminy powinien określić wymagania dotyczące warunków rozmieszczania pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości. Przepisy przywołanego przez Radę rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 135 ust. 10 oraz § 207 ust. 2 – wynika z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r., poz. 1225). Mając na względzie powyższe, uznać należy, że ww. przepisy Regulaminu podjęte zostały z przekroczeniem upoważnienia ustawowego, wynikającego z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Dodać należy, że z upoważnienia art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy (dot. warunków rozmieszczania pojemników i worków przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych), nie wynika delegacja do określania miejsc usytuowania pojemników na nieruchomości, a tym bardziej lokalizacji zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni na nieruchomości - § 10 pkt 2-4 Załącznika do uchwały. W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że kwestie wyboru takiego miejsca należą do właściciela nieruchomości. Sytuacje związane z opróżnianiem pojemników przez przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne, w tym związane z dostępem przedsiębiorcy do pojemników na nieruchomości, powinny być uregulowane w umowie dotyczącej wywozu odpadów komunalnych (vide: wyrok WSA w Poznaniu z 9 października 2013 r. sygn. akt IV SA/Po 741/13, wyrok WSA w Olsztynie z 12 marca 2019 r. sygn. akt II SA/OI 123/19). Ustawowe kryteria określenia warunków rozmieszczenia pojemników na nieruchomościach nawiązują wyłącznie do wyposażenia nieruchomości w wystarczającą ilość odpowiednich pojemników na odpady, natomiast nie dają podstaw do regulowania kwestii usytuowania pojemników na odpady komunalne na nieruchomości, a tym bardziej chodniku czy ulicy przed wejściem na nieruchomość (vide: wyrok WSA w Białymstoku z dnia 23 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Bk 196/20; wyrok WSA w Kielcach z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt II SA/Ke 859/19).

Zwrócić należy również uwagę na wadliwość § 13 Regulaminu, w którym Rada ustaliła *częstotliwość odbioru odpadów*. Stosownie do treści art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy rada gminy określa w regulaminie **częstotliwość i sposób pozbywania się** odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego. Nadmienia się, że częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości określa natomiast art. 6r ust. 3 ustawy i jest normą kompetencyjną do podjęcia odrębnej uchwały regulującej kwestie odbioru odpadów.

W orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że podstawa prawna wynikająca z art. 4 ust. 2 pkt 3 i art. 6r ust. 3 ustawy dotyczy różnych adresatów norm prawnych i nie może być stosowana zamiennie. Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie powinien określać szczegółowe zasady dotyczące częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów (art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy), zaś uchwała podejmowana na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy - ma określać częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości. Ustawodawca celowo wprowadził rozróżnienie tych dwóch pojęć. Pomimo, iż w akcie powszechnego stosowania prawa brak jest definicji pojęcia „odbior”, systemowa analiza normatywna przepisów ustawy prowadzi do wniosku, że kwestia częstotliwości odbierania odpadów komunalnych wyraźnie została zastrzeżona do materii regulowanej uchwałą podejmowaną na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy. Na delegację ustawową należy bowiem patrzeć poprzez adresata normy. Tak więc przepis art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy adresowany jest do wytwórców odpadów (właścicieli nieruchomości), na których są wytwarzane odpady i dotyczy częstotliwości pozbywania się odpadów, z kolei art. 6r ust. 3 ustawy adresowany jest do odbierających te odpady od ww. podmiotów i odnosi się do częstotliwości odbierania odpadów komunalnych od właścicieli

nieruchomości. Nie można zatem uznać, że zakresy obu tych upoważnień są tożsame. Ustawodawca celowo zawarł w ustawie te dwa przepisy. Uznanie, że obie delegacje winny określać to samo zagadnienie, podważałoby sens tych regulacji i obalało leżącą u podstaw reguł wykładni logicznej i systemowej zasadę racjonalizmu ustawodawcy. Pojęcia „odbieranie” i „pozbywanie” się odpadów nie mogą być zatem używane zamiennie (por. wyrok NSA z dnia 23 listopada 2021 r. sygn. akt III OSK 4503/21; wyrok NSA z dnia 21 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 991/17).

Dodatkowo zauważyć należy, że ustawodawca w art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy nakłada obowiązek określenia w regulaminie częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych również z terenów przeznaczonych do użytku publicznego, czego w analizowanej uchwale zabrakło.

W ocenie organu nadzoru za przekroczenie delegacji ustawowej wynikającej z ww. przepisu ustawy należy też uznać § 16 ust. 3 Regulaminu, w którym to Rada zobowiązała właścicieli nieruchomości posiadających zbiorniki bezodpływowe oraz przydomowe oczyszczalnie ścieków do zgłoszenia ich do ewidencji prowadzonej przez Gminę Zawady. Nadmieniam, że w Regulaminie utrzymania czystości i porządku powinny być zawarte wymagania w zakresie częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości. Tym samym uznać należy, że Rada w sposób nieuprawniony dokonała rozszerzenia materii wynikającej z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy.

W kolejnych postanowieniach Regulaminu (§ 16 ust. 4-6), Rada Gminy Zawady zabroniła mieszania płynnych odchodów zwierzęcych z nieczystościami płynnymi pochodzenia bytowego oraz określiła wymagania jakie powinny spełniać podmioty świadczące usługi w zakresie odbioru odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych. W ocenie organu nadzoru tak przyjęte regulacje wykraczają poza granice upoważnienia przyznane Radzie mocą art. 4 ust. 2 ustawy. Podkreśla się, że na podstawie ww. przepisu ustawy Rada upoważniona została jedynie do określenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy (vide: wyrok WSA w Poznaniu z 12 maja 2016 r., sygn. akt IV SA/Po 841/15; wyrok WSA w Kielcach z dnia 30 grudnia 2019 r., sygn. akt II SA/Ke 893/19; wyrok WSA w Gliwicach z 9 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Gl 22/20).

Wskazać należy również, że w Regulaminie nie określono innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 5 ustawy. Rada postanowiła jedynie w § 17 Regulaminu, że *„Gospodarowanie odpadami komunalnymi pochodzącymi z terenu gminy Zawady powinno być zgodne z każdorazem obowiązującym Wojewódzkim Planem Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego”*. Powyższe, zdaniem organu nadzoru, w żaden sposób nie wypełnia delegacji udzielonej na mocy ww. przepisu ustawy.

Regulacja przyjęta w § 22 pkt 3 Załącznika do uchwały, w którym nakazano przeprowadzenie deratyzacji pomieszczeń, w których prowadzona jest hodowla zwierząt również przyjęta została w sposób wadliwy. Zdaniem organu nadzoru, art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy, nie upoważnia Rady do wprowadzenia w Regulaminie takiego nakazu. Przepis art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zezwala bowiem Radzie gminy na ustalenie w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminach jedynie wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, a wskazany powyżej przepis Regulaminu kryteriów tych nie spełnia. Powyższe stanowisko wyraził również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 12 maja 2016 r., sygn. akt IV SA/Po 841/15.

Końcowo podkreślić należy, że w analizowanym załączniku Rada, w sposób nieuprawniony, niejednokrotnie zmodyfikowała lub nadała nowe brzmienie określeniom ustawowym, np. *odpady budowlane i rozbiórkowe* (w ustawie: odpady budowlane i rozbiórkowe z gospodarstw domowych); *odpady tekstylia, odzieży* (w ustawie: odpady tekstyliów i odzieży); *standardy utrzymania pojemników* (w ustawie: warunki utrzymania pojemników); *częstotliwość załadunku i wywozu* (w ustawie: częstotliwość i sposób pozbywania się). Do takiego działania Rada natomiast nie była uprawniona. Należy stwierdzić, że podstawowe frakcje zostały określone już przez ustawodawcę w art. 4 ust. 2 pkt 1 ustawy, które przy ustanawianiu regulacji aktów prawa miejscowego powinny zostać niezmienione. W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wypowiedzany był pogląd, że modyfikacje stanowią istotne naruszenie prawa, bowiem modyfikacja regulacji ustawowych przez przepisy uchwały może prowadzić do interpretacji odmiennej bądź sprzecznej z intencjami ustawodawcy.

Wskazane wyżej uchybienia, w tym modyfikację regulacji ustawowych, wykroczenie przez organ uchwałodawczy poza granice upoważnienia ustawowego, niepełną realizację postanowień wynikających z art. 4 ust. 2 ustawy, należy ocenić jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Agnieszka Krystoń